ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΑΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 17.1.69

ΩΡΑ: 23.45 – 00.45

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (7) ΣΤ. ΑΡ.Τ. 1322 1138

Με την ευκαιρία μιας ενορχήστρωσης τα γνωστό Πορτραίτο του Mendelssohn που ερχίσαμε στις 20 Νοεμβρίου και ανήκει μιας ανωνύμου του σειρά ενόργανων, μια μικρή διακοπή χάρη των τοπικών των Πρωτοχρονιάς. Εκεί τη ευκαιρία θα ήθελα να ανακοίνωνα στις ακροατές τη ενόρχηστρο μας ότι μέχρι τώρα μαυρόλευκο τρόπο για ολόκληρα μια Πορτραίτα δε ακούστηκε όχι σε καθ' ολοκληρο βαθύ, αλλά καθ' Παρασκευή βράδυ, όχι τόσο τώρα δηλαδή ~~στις~~ από τη 23.45 μέχρι τη μία περίπου τη νύχτα.

Θέλω αναφέρω στην Ιεραρχία μιας ενόργανη τη αγγλικό μια πρώτο Πορτραίτο του Mendelssohn, που οι ακροατές μας είχαν τη ευκαιρία να ακούσουν πριν δύο περ. 5 εκφράσεις στα ωδείο, τη φορά στο "Σκοπιάνι" σε δύο περ. 4 σε μια φιλόφωνο ορχ. σε Πλάγιο Ιω εκφράσεις γράφτηκε και φαλοφαρα. σιάδικα σε μια ενωμένη Ιω Ιονίου αφού από τη Σκοπιάνι. Κάθε φαίνεται ο Mendelssohn μιλά τη φορά αυτή ενδιαφέρον μεν τη ένα τόσο Ιω, δέρνει τα μεν όλα ακόμη εξηφανισμένος από τη φόρο Ιω, φέρνει τα φορά αν υπάρχει σε ενόφωνη φορά οι ωριμότερες χρονολογίες, σχέδια αν υπάρχει σε ενόφωνη Ιω εκφράσεις τα δείτε τη δίνει Ιω στη ενόφωνη και τη αρίθμηση. "Ελα ένα σε Πλάγιο εκφράσεις φέρει τον αρ. τέλος 90 σε ον. Ενώ σε Σκοπιάνι φέρει τον αριθμό 56. Αλλά αν μια φορά ενόφωνη Σκοπιάνι φέρει τον αριθμό 56. Η αρίθμηση Ιω τέλος εκφράσεις ακολουθεί ένα φορά χρονολογικά. Η γραφή ~~[illegible]~~ περιλαμβάνει εκφρ. Ιω Λιβίστρο ένα ανοδιστικό. Η γραφή ~~[illegible]~~ περιλαμβάνει εκφρ. Ιω Λιβίστρο ένα ανοδιστικό σε 7η και όχι σε 8η. Η τέλεια Ιω Λιβίστρο ένα τελικά σε 2η Ιω κατά εκφρ. Το 2ο Κοντέρτο Ιω Mendelssohn ένα τέλειο σε 2η Ιω κατά εκφρ.

και ~~[illegible]~~ το φρύλο. Ο ίδιος ίσχυε και ~~[illegible]~~ για το δεύτερο κομμάτι του δίσκου που ήταν αποσπάσματα Ο φρύλο. Αλλά αν μπορούμε στη Πλήρη ενόργανα το χαρακτηριστικό και ανάμεικτο αλλά έργο που παρουσιάζει όχι τα μόνα χαρακτηριστικά στοιχεία της ιδιοφυΐας και μόνο μια ανθάδικη πένα του Mendelssohn: Στη σοφία της αρχιτεκτονικής, στη σφαδαστικότητα στη δεξιότεχνη στη φυσικοποιημένη φραστικότητα στο ρυθμό και στη διάρκεια της ενορχηστρώσεως. Στη λιβρέτα αλλά ο ανάλυτης φυσικά αντιπροσωπεύτηκε, αν όχι σπουδαιότερο, άνισος στη γραφή των κομμάτων ιδιοφυών ειδών, ιδιαίτερα αυτών στη διεύθυνση ο Πλάνιν και η Μάλβαρ. Το πρώτο Allegro δύο θέματα έχει το χόρο. Το ένα φεγγοβολά χαρούμενο και ανυπόμονο, το άλλο αυθόρμητο. Η ανάπτυξη και συνεργασία των δύο αυτών θεμάτων σταματάει η αυθόρμητο τόνο λίγο στο μέσο διάστημα μια μελαγχολία ένα τρίτο θέμα στη ενορχήστρωση. Αυτό φυσικά φυσικά σύνθετο, ανισοφυές στη γραφή μια σύνθεση ιδιοφυών ειδών, ιδιαίτερα μια μελαγχολία μια φυσικά ένα Presto σαν τελείωμα του φινάλε ο Mendelssohn μόνος του. Στη φωνή αυτό ο ανάλυτης ένα γαλήνιο χορό σχεδόν σαν Πάρο Lafayette δεν είναι ένας γαλήνιος χορός αλλά μια χαρούμενη φυσικά στη Λαφαγιέτ, ιδιοφυής χορός ένα τόν γιγαντιαίο στο χόρο του το νόημα ένα τόν χορό ενορχηστρωμένο από τη Πλήρη. Η Πλήρη λιβρέτα με τη φυσικά φυσικά χόρο 90 του Mendelssohn δα σαν μια μελωδικοφυής φυσικά ένα ευφορία φυσικά η λιβρ. Ορχ. η Boston και φυσικά διευθυντή τον CHARLES MÜNCH.

[ITALIAN SYMPHONIE N.4 OP. 90]

1. 10
+ 4. 20
+ 30. 00
35. 30"

1322

• Από τη λυρικ. ποιητ. του Βοστώνης και ένα του διευθυντ. του Λόγχ Μύνχ (CHARLES MÜNCH) ακούσαμε τη Δ' Λυρικωδία σε Τα φωνητικά έργ. 90 χρονών και Πλήρωμα του Mendelssohn.

• Ο Mendelssohn ενεπνεύσθη αριστούργημα από μια φορά από τη χώρα του νότου, τη γοητεία του Πλήρ. Μια από τις τρεις ωδές θα ακούσουμε τη μετάφραση του (ωδοφόνη) δύο τραγουδιών. Οι λόγοι του άρχισαν μια (ωδοφόνη) από τη Μαρία. Το πρώτο (είναι το) Βενετιάνικο τραγούδι του γondόλας σε αναφέρουν: Τ' ονειρο Thomas Moore και το "Φιλο Μαρία" οι λόγοι του μεγάλου ποιητ. Scott και (τραγούδι) ΦΡΑΝΤΣ Σουμπερτ. Το δεύτερο δεν είχε λόγο αλλ' "τραγούδι" ανάμεσα στα ρομαντικά. Οι λόγοι του Emanuel Geibel. Τα τρία αυτά τραγούδια θα τα ακούσουμε από τη JUDITH RASKIN και θα συνοδευθούν από τον GEORGE SCHICK.

[MENDELSSOHNS SONGS 4-6] 1.00" + 6.40 = 7.40 σύνολο

• Ο Mendelssohn ενέπνευσε από τα ποιήματα του τραγουδιού για μια φορά μόνο και στάνταρ δεν δημιούργησε όσο τα αλφάβητα χωρίς λόγο του Lied, δημιούργησε και τις νύχτες τον λόγο του Lied, δημιούργησε και τις νύχτες σύνθετα πολύφωνα για στο πιάνο. Τα τραγούδια δίχως λόγια 8 στον αριθμό από 6 τετράδια τα οποία συγκεντρώνονται σε ένα σύνολο τόμο δεν θα μπορούσαν μόνο μια φορά βιβλιοθήκη. Η φαντασία μας ενώνει αυτά τα τραγούδια μια σειρά αλλά τα τραγούδια αυτά θα ακούσουμε